

На другия ден през селото миналъ човѣкъ и викалъ, че продава дяволски огледала.

— Какви сж тия дяволски огледала? — попитало момчето.

— Дяволска работа, — отвърналъ човѣкътъ. Каквото пожелаешъ, — виждашъ вжтре!

— Колко струва?

— Различно — по петъ, по десетъ, зависи отъ дяволското огледало.

Момчето изтичало при дѣдо Бѣлодрешко.

— Искашъ ли да ти продамъ дървата — много евтино — само за петъ лева? Ти ще ги препродадешъ и ще вземешъ повече за тѣхъ.

— За какво ти сж петъ лева?

— Единъ човѣкъ продава дяволски огледала, каквото пожелаешъ, ще видишъ вжтре!

— Добре тогава, ето ти петъ лева, иди купи едно дяволско огледало и пакъ ела! —

Момчето купило дяволското огледало и се върнало радостно. Какво ли не виждало въ това чудно огледало! — Цѣлия свѣтъ. Всички градове и морета.

— Искашъ ли и ти да погледашъ, дѣдо Бѣлодрешко? — попитало момчето.

— Искамъ, искамъ, такова чудо не съмъ виждалъ до сега!

— Добре! — отвърнало то и му подало огледалото.

— Ахъ, колко ми е мжно за моето старо магаренце! Искамъ него да видя! — помислилъ си старецътъ и изведнѣжъ видѣлъ страшна картина. По горския пѣтъ върви немирното момче съ магарето и го удря съ все сила, а то, натоварено — пѣшка, пѣшка. Топла пѣна капе отъ устата му. Изведнѣжъ магарето пада, протѣга крака, затреперва, изревава съ страшенъ гласъ и издѣхва. Момчето го повлича и го бута въ дълбокия долъ. — Свѣтватъ очитѣ на дѣдо Бѣлодрешко отъ гнѣвъ. Той хваща лошото момче, та бой, та бой, едва не го претрепалъ.

Григоръ Угаровъ